

sandt Tilbagebetaling Sted, kunde, uden at komme i Strid med Grundlovens § 30, faa ophævet Virkningen af modtagen Hjælp af det offentlige. Det tror jeg paa ingen Maade kan indrømmes. Grundlovens § 30 medfører efter min Opfattelse slet ikke, at vi ikke her skulde kunne give Bestemmelse om, at en vis Art Hjælp af det offentlige ikke skal have Fattighjælps-Virkningen. Hvis vi vilde bestemme, at Hjælpen af det offentlige ikke skulde medføre Tabet af Valgret, men for øvrigt skulde have Fattighjælps Virkning, er det ganske sikkert, at en saadan Bestemmelse vilde stride mod Grundlovens § 30. Men en Bestemmelse om, at Hjælp af det offentlige under de og de Omstændigheder ikke skal i nogen Retning have Fattighjælps Virkning, kunne vi meget godt træffe, uden paa nogen Maade at komme i Strid med Grundlovens § 30. Jeg ved heller ikke rettere, end at det er den Opfattelse, som hidtil har været forkyndt baade fra Højre og Venstre, og det vilde altsaa være noget Nyt, at vi her skulde være afskaarne fra at bestemme, at visse Arter af Hjælp af det offentlige falder fuldstændig udenfor Fattighjælp.

Ordføreren (C. Ravn): I Anledning af de Udtalelser, som nu ere fremkomne i de sidste Dage, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger. — Fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) blev der rettet en vis Bebrejdelse mod Udvalget og særlig mod Ordføreren for, at han havde omtalt Sygekasseudvalgets Stilling i følgende Ord: De staa i Betænkningen, Sp. 426 i Tillæg B, hvor man, efter at have omtalt Sygekasseinstitutionen, siger, at „dels er der formentlig ikke for Tiden Udset til Gennemførelsen af et saadant“. Jeg kan forsikre den ærede Formand for nævnte Udvalg (Trier), at hverken Fattigudvalget eller jeg her har tænkt paa at ville krænte hverken det højtærede Udvalg eller dets Formand; hvad der staar, er begrundet paa en Udtalelse, som saaldt fra selve det ærede Medlem til mig i de Dage, jeg skrev Betænkningen. Jeg vil ønske den ærede Formand for Sygekasseudvalget Lykke med at bringe denne Sag frem i en saadan Form, at den kan vedtages her, og dersom denne lille Bemærkning her skulde kunne hjælpe til

— ikke som en Opfordring, thi som saadan betragter jeg den ikke, men snarere paa den Maade, at man kunde ræsonnere som saa, at man kunde sige, at nu skal man gøre denne Udtalelse til Skamme — at Forslaget kan komme frem, vil Udtalelsen maasse have gjort sin Rytte. — Der saaldt dernæst en Bebrejdelse fra det ærede Medlem fra Midelfart (Henning Jensen) i Gaar; han mente, at jeg havde besyldt ham og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (S. Holm) for, at de havde søgt Lejlighed til i Betænkningen at fremsætte deres Syn, deres Ideal paa et Fattigvæsen. Det kunde imidlertid aldrig falde mig ind at ville bebrejde de Herrer dette. Betænkningen er jo netop Stedet, hvor man kunde ønske at se saadanne Ting førte frem. De ærede Medlem maa have hørt fejl; jeg er saa heldig nu at have Tidenden, og kan altsaa se, hvad jeg den Gang sagde, og den Udtalelse, jeg brugte, gik ud paa, at jeg troede ikke, at dette Mindretal havde skrevet sin Del af Betænkningen for i Virkeligheden at komme i Modsetning til den Udtalelse, de gaa ud fra, nemlig, at, som Udvalget udtrykker sig, dette Forslag, altsaa Regeringsforslaget, maa være Grundlaget for en fremtidig eller for den nuværende Ordning af vort Fattigvæsen, da vi ikke have nyere Principper at bygge paa. Jeg skal kun tillade mig at pålæse nogle faa Linter, og det vil deraf ses, at det ærede Medlem ganske har misforstaaet mig. Der staar nemlig: „Jeg antager nu heller ikke, at det ærede Mindretal, som her har udtalt sig, altsaa Side 411, har tænkt i Grunden at ville tage Afstand i sin Almindelighed paa dette Omraade, men kun har søgt en Lejlighed til at udtale sig om sit Ideal i saa Henseende.“ I den Forbindelse vil det ærede Medlem se, at der paa ingen Maade kan ligge nogen Fornærmelse hverken mod det ærede Medlem eller hans Medforslagsstiller i, at jeg har brugt denne vending. — Overfor de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem fra Næstved (Beth), skal jeg kun udtale, at der jo her er salden saa forskellige Udtalelser i modsat Retning, at jeg i det mindste for mit Vedkommende, og jeg antager den største Part af de ærede Medlemmer, i dette Øjeblik ikke ville sig kompetente til at tage Stilling i en saadan